

skulde faa, nemlig at der blev lettere Adgang til Jord, med andre Ord, at Skatten paa Jorden skulde blive saa stor, at Jorden faldt i Værdi — hvis man anerkender, at man maa gaa den Vej, ja, saa er det en Ekspropriation af opsparat Kapital, som jeg ikke kan være med til, som jeg er udmærket tilfreds med, at mit Parti har modsat sig, og som jeg føler mig overbevist om, at det konservative Folkeparti altid vil modsætte sig. Men da jeg jo ved, at der specielt indenfor Venstre findes mange Medlemmer, som ikke anerkender, at man kan føre dette Skatteprincip op til at faa en saadan social Virkning, begriber jeg ikke, at de ikke ser sig i Spejl paa Venstres andet Barn, nemlig Formue- og Indkomstskatten. Hvis noget Menneske for 20 Aar siden havde sagt til de Venstremænd, som arbejdede for denne Skattepolitik, at i 1918 vilde denne Skat give Statskassen en Indtægt paa 325 Mill. Kr., er jeg overbevist om, at man ikke havde faaet Indtægts- og Formueskatten vedtaget. Nu skal man ikke slaa sig til Ro med, at Grundskyld er en Skat, som man i dette Øjeblik fastsætter et Provenu af, og at dette Provenu bliver ved at holde. Nej, man maa være klar over, at hvis det er et Skatteobjekt, bliver dette Skatteobjekt udnyttet, og det bliver udnyttet, saa vidt der findes Mulighed for at udnytte det. Og naar Princippet er knæsat og anerkendt, indser jeg heller ikke, med hvilken Ret man skulde holde igen, naar Staten mangler Penge og ikke kan skaffe dem paa anden Maade. Jeg vil derfor gerne appellere til den sunde Fornuft i dette høje Ting, specielt til mine Kolleger indenfor det danske Landbrug, at de ikke hopper med paa den Limpind, at Grundskylden er lige Skat paa lige Jord, og hvis de ikke vil tro mig, fordi jeg tilhører et Parti, som i saa høj Grad har skuffet særlig de ærede Medlemmer indenfor Venstre, vil jeg sige til dem, at de har jo fornuftige Mennesker indenfor deres egne Rækker ogsaa. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen og den højtærede Formand for det andet høje Ting Hr. Ole Hansen har jo alle sammen udtalt sig saa klart om dette Spørgsmaal, at de Herrer udmærket godt indenfor deres egne Rækker kan faa den Belæring, som saa mange af dem trænger til. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard talte forleden Dag netop om det samme Spørgsmaal og lyste efter, om dette Forslag snart kom for. Det ærede Medlem havde saa mange interessante Momenter i sit Foredrag. Jeg skal natur-

ligvis ikke komme ind paa de mest interessante, hvor meget Vand Bukserne kunde indeholde, men vil gerne sige, at skønt det ærede Medlem Hr. Holdgaard saa ivrigt efterlyste dette Skattelovforslag, omtalte han alligevel, at det var et daarligt Skattegrundlag. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere . . .

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

A. C. D. Petersen: Det varer ikke længe. „Men det ærede Medlem Hr. Martin Hansen var i denne Forbindelse ogsaa inde paa en Omtale af Ejendomsskyldvurderingerne og sagde derom, at nu var de for saa vidt rigtige. Det skulde have glædet mig, hvis jeg kunde have givet det ærede Medlem Tilslutning til den Udtalelse, men det kan jeg ikke; det er beklageligt, at jeg ikke kan det, thi med Hensyn til Spørgsmaalet om at faa lagt Grundskylden paa Jorden har det jo stor Betydning, om man kunde hævde, at Vurderingerne nu er rigtige.“ Det er netop Kærnepunktet, at de Mennesker, som saa ivrigt ønsker denne Skat, giver selv Beviset for, at Skattegrundlaget er uretfærdigt. Hvis det ærede Medlem Hr. Holdgaard nu ikke er tilstrækkelig overbevisende for det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, vil jeg henvisse denne til at søge Oplysninger hos en af sine gamle Partifæller, Medlem af OverSkyldraadet Rasmus Andersen, Skelskør. Saa vil han faa at vide, at det daarligste Grundlag af alle er Skattegrundlaget efter Grundskyldsteoriene, fordi det i ingen Henseende kan siges at give lige Skat paa lige Jord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg tror, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen svæver i en Vildfarelse, naar han mener, at man ikke kan faa lige Skat paa lige Jord efter den Vurdering, der nu er foretaget. Det bæres mig for, at det ærede Medlem ikke er rigtig klar over, efter hvilke Principper Jorden overhovedet vurderes. (Modsigelse). Af det ærede Medlems Tale maatte man faa det Indtryk. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Jorden vurderes efter, hvad en forstandig Køber vil give, naar den hører til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur, fordi det meste af Danmarks Jord er i Bondebrug, og det betyder paa